

Arrest

nr. 221 009 van 10 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER PUTTEN
Kruisstraat 1a
1740 TERNAT

tegen:

de gemeente ELSENE, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemeente Elsene, vertegenwoordigd door de burgemeester van 16 januari 2019 houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning in het kader van artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gemachtigd werd om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, bijgestaan door advocaat D. VAN DER PUTTEN en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 december 2018 wordt de beslissing genomen houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning in het kader van artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) gemachtigd werd om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt.

"Mijnheer/mevrouw de burgemeester,

N. V.

Geboren te Moscou op (...)1994

Nationaliteit: Russische Federatie

Verblijvende: (...) 1050 ELSENE

Betrokkene heeft op datum van 19.10.2018 een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning als Niet-Europese student in toepassing van artikel 58 van de wet van 15.12.1980 en artikel 101 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ingediend.

De aanvrager heeft nagelaten de aanvraag voor een vernieuwing van de verblijfsvergunning als student in te dienen met alle documenten zoals bepaald in artikel 101, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ten laatste vóór het verstrijken van zijn verblijfstitel.

De ontbrekende documenten zijn: een attest dat bevestigt dat hij voor het nieuwe academiejaar 2018-2019 ingeschreven is als regelmatig student in een door de Staat georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor hoger onderwijs;

Gelieve daarom de aanvraag onontvankelijk te verklaren en betrokkene in het bezit te stellen van een bijlage 29. U dient onderaan het document de tweede reden van niet-ontvankelijkheid aan te kruisen en de datum waarop betrokkene zich voor het eerst had aangeboden bij het gemeentebestuur en de vermelding dat de aanvraag onvolledig is gebleven op de datum van het verstrijken van de A-kaart en de opsomming van de ontbrekende documenten (zie hierboven).

De beslissing dient uiteraard eerst ondertekend te worden door de burgemeester of zijn gemachtigde vooraleer deze ter kennisname aan betrokkene wordt voorgelegd. Na het nemen van uw beslissing dient betrokkene in de code 001 afgevoerd te worden wegens verlies van het recht op verblijf op datum van de beslissing.

Gelieve ook een betekende kopie van de bijlage 29 over te maken aan onze dienst.

Wanneer de betrokkene een machtiging wenst in te dienen om op een andere basis in België wenst te verblijven en een regularisatieverzoek wenst in te dienen op basis van artikel 9 bis van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag een uiteenzetting te bevatten van alle buitengewone omstandigheden te bevatten die ertoe leiden dat de aanvraag in België wordt ingediend en niet via de bevoegde consulaire of diplomatieke post in het land van oorsprong of van verblijf van de aanvrager.

Bij de indiening van de aanvraag voor machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 BIS van de wet van 15.12.1980 dient betrokkene bovendien aan te tonen dat hij de bijdrage heeft betaald die de administratieve kosten van de behandeling van dergelijke aanvraag dekt.

Wanneer betrokkene niet ingaat op uw uitnodigingen, vraag ik u tevens mij hiervan op de hoogte te brengen."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Verweerder werd op 20 februari 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend en geen administratief dossier. Dit wordt ter terechtzitting door de gemachtigde van verweerder niet betwist.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet of niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 26 van de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens. Ter adstruering zet verzoeker het volgende uiteen:

“2. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (hierna: UVRM) stelt in haar preambule: “Op grond daarvan proclameert de Algemene Vergadering deze Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (...) opdat ieder individu en elk orgaan van de gemeenschap, met deze Verklaring voortdurend voor ogen, er naar zal streven door onderwijs en opvoeding de eerbied voor deze rechten en vrijheden te bevorderen (...).”

In artikel 26, 2 werden de precieze doelstellingen van onderwijs uiteengezet: “Het onderwijs zal gericht zijn op de volle ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid en op de versterking van de eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het zal het begrip, de verdraagzaamheid en de vriendschap onder alle naties, rassen of godsdienstige groepen bevorderen en het zal de werkzaamheden van de Verenigde Naties voor de handhaving van de vrede steunen.”

Naast de UVRM wordt de rol van educatie en het recht op onderwijs ook in andere internationale standaarden weerspiegeld, zoals onder andere in het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten, dat in artikel 13 stelt dat het onderwijs “gericht dient te zijn op de volledige ontplooiing van de menselijke persoonlijkheid en van het besef van haar waardigheid” en dat het dient bij te dragen “tot de eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (...) dat het (...) eenieder in staat dient te stellen een nuttige rol te vervullen in een vrije samenleving en het begrip, de verdraagzaamheid en de vriendschap onder alle volken en alle rasgemeenschappen, etnische en godsdienstige groeperingen, alsmede de activiteiten van de Verenigde Naties voor de handhaving van de vrede dient te bevorderen”.

Uiteraard werken de mensenrechten ook door en zijn ze relevant voor het hoger onderwijs.

2.

Verzoeker volgt heden een bijkomende opleiding Toegepaste Informatica aan de erkende onderwijsinstelling COOVI.

Hij wil zich specialiseren en toelagen op de beveiliging van IT-netwerken en daar carrière in uitbouwen.

5

Door de verblijfskaart als niet-Europese student van verzoeker niet te verlengen riskeert verzoeker zijn hogere studies in België niet te kunnen vervolledigen, zich niet verder te kunnen ontplooiën en volledig te ontwikkelen in de zin van artikel 26, 2 UVRM.

Bovendien verliest hij in dat geval eveneens een kans op een vaste betrekking in een bedrijf waar hij zijn vakbekwaamheid en deskundigheid zal kunnen toepassen. Meer bepaald is zijn laatste werkgever, nv IGEP, bereidt om verzoeker een vast contract aan te bieden (zie stuk 3).

Dat om bovengenoemde redenen dient te worden aangenomen dat dit middel ernstig is.”

2.2 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 58 van de vreemdelingenwet en van artikel 101 van het vreemdelingenbesluit. Hij betoogt als volgt:

“Dat artikel 58 van de wet van 15.12.1980 en artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 geschonden zijn.

Verzoeker meent dat deze bepalingen te streng werden beoordeeld door de Dienst Vreemdelingenzaken.

In plaats van verzoeker te helpen met het bekomen van het inschrijvingsattest of er meteen de aandacht op te vestigen dat hij een attest diende te voegen bij zijn aanvraag, werd verzoeker pas vooreerst op 16.01.2019 erop gewezen dat hij alsnog een attest diende voor te leggen waaruit blijkt dat verzoeker als regelmatige student is ingeschreven in een door de Staat erkende onderwijsinstelling voor hoger onderwijs.

Van zodra verzoeker kennis had van feit dat hij dit attest nodig had heeft hij dit onmiddellijk bekomen zodanig dat de procedure kan worden geregulariseerd.

Verzoeker heeft zich vervolgens opnieuw tot de gemeente Elsene begeven met het verzoek om de beslissing van niet-ontvankelijkheid in te trekken en de verlenging van zijn verblijfstitel alsnog goed te keuren.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken op heden nog geen beslissing heeft genomen over de verlenging van zijn verblijfskaart, terwijl de beroepstermijn tegen de bestreden beslissing van 16.01.2019 dreigt te verstrijken, riskeert verzoeker onwettig in het land te blijven.

Bijgevolg riskeert hij het grondgebied te moeten verlaten, alsook zijn ouders, familie en vrienden in België te moeten achterlaten.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.3 Artikel 58 van de vreemdelingenwet, waarvan verzoeker de schending aanvoert in het tweede middel luidt als volgt:

"Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

Artikel 101 van het vreemdelingenbesluit waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert in het tweede middel bepaalt:

§ 1

De vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student moet zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanmelden om de vernieuwing van zijn verblijfsvergunning aan te vragen, uiterlijk 15 dagen vóór de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning.

§ 2

Bij de aanvraag tot vernieuwing van zijn verblijfsvergunning, legt de vreemdeling de volgende documenten voor:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° het bewijs van inschrijving aan een onderwijsinstelling;

3° het bewijs dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

4° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit, overeenkomstig artikel 60 van de wet;

5° het standaardformulier waarvan het model is vastgesteld door de minister, ingevuld door de onderwijsinstelling waarbij er wordt aangegeven voor hoeveel credits hij geslaagd is in het voorgaande academiejaar, alsook hoeveel credits hij in totaal heeft verworven in zijn huidige opleiding.

De verbintenis tot tenlasteneming, bedoeld in artikel 60, lid 1, 2°, van de wet, moet in overeenstemming zijn met het model van bijlage 32.

§ 3

Indien de vreemdeling niet de vereiste documenten overlegt, zoals voorzien in paragraaf 2, verzoekt de burgemeester of zijn gemachtigde de vreemdeling om de ontbrekende documenten binnen een termijn van 15 dagen over te leggen.

Indien de vreemdeling de ontbrekende documenten niet binnen de in het eerste lid vermelde termijn overlegt, verklaart de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag tot vernieuwing onontvankelijk. De beslissing tot onontvankelijkheid is opgesteld overeenkomstig het model in bijlage 29.

De burgemeester of zijn gemachtigde betekent deze beslissing aan de betrokkene. De burgemeester of zijn gemachtigde maakt een kopie van de beslissing tot onontvankelijkheid over aan de gemachtigde van de minister.

§ 4

Indien de vreemdeling zijn aanvraag tot vernieuwing heeft ingediend overeenkomstig de eerste paragraaf en de Minister of zijn gemachtigde niet in staat was over deze aanvraag een beslissing te

nemen voor het verstrijken van de verblijfsvergunning waarvan hij houder is, stelt de burgemeester of zijn gemachtigde hem in het bezit van een attest overeenkomstig het model van bijlage 15. Dit attest dekt voorlopig het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van het Koninkrijk. Het attest is vijfenveertig dagen geldig en kan tweemaal met eenzelfde periode verlengd worden."

Verzoeker betoogt dat er niet meteen de aandacht op gevestigd werd dat hij een attest diende te voegen bij zijn aanvraag. Hij zou er pas op 16 januari 2019 op gewezen zijn dat hij alsnog een attest diende voor te leggen waaruit blijkt dat hij als regelmatige student is ingeschreven in een door de Staat erkende onderwijsinstelling voor hoger onderwijs. Verzoeker zet verder uiteen dat zodra hij kennis had van het feit dat hij dit attest nodig had, hij dit onmiddellijk heeft bekomen en zich opnieuw tot de gemeente Elsene heeft gewend.

De Raad leest in de bestreden beslissing dat verzoeker zich op 16 januari 2019 bij het gemeentebestuur heeft aangemeld om met toepassing van artikel 101 van het vreemdelingenbesluit een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Als reden van niet-ontvankelijkheid wordt aangeduid dat verzoeker zich op 19 oktober 2018 bij het gemeentebestuur heeft gemeld, er gevraagd werd om ontbrekende documenten over te leggen en dat hij de ontbrekende documenten niet binnen de termijn van 15 dagen heeft voorgelegd, overeenkomstig artikel 101, § 3 van het vreemdelingenbesluit.

Tot slot blijkt de bestreden beslissing genomen te zijn op 16 januari 2019, zijnde de hogervermelde datum waarop verzoeker zich zou hebben aangemeld om de verlenging aan te vragen.

Verzoeker geeft aan dat hij pas op 16 januari 2019 werd gevraagd om het betreffende attest voor te leggen. De Raad kan slechts vaststellen dat in de bestreden beslissing, niettegenstaande dit de datum is waarop de beslissing werd genomen, eveneens deze datum vermeld wordt als waarop verzoeker de aanvraag heeft ingediend.

De Raad wijst in dit kader op artikel 39/59 van de vreemdelingenwet dat bepaalt dat wanneer het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn wordt toegestuurd, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. Dat verzoeker pas op 16 januari 2019 de vraag om het document voorgeschiedt kreeg, zoals hij stelt, kan door de Raad niet worden nagegaan. Het administratief dossier is niet ingediend noch een nota met opmerkingen en bijgevolg toont verweerder niet aan dat daar anders over kan worden gedacht.

De Raad benadrukt hierbij nog dat het niet aan hem als annulatierechter toekomt om over de documenten in de plaats van de burgemeester te oordelen.

Het tweede middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel of het ander middel niet kan leiden tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemeente Elsene, vertegenwoordigd door de burgemeester van 16 januari 2019 houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning in kader van artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gemachtigd werd om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN